

عنوان مقاله:

تحدید زمان و قلمرو شمول: گامی به سوی انسانی کردن تحریم ها

محل انتشار:

مجله حقوقی بین المللی، دوره 32، شماره 53 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسنده:

منصور فرخی - استادیار دانشکده علوم انسانی دانشگاه هرمزگان

خلاصه مقاله:

از آنجاکه اعمال تحریم های گسترده، کل جمعیت کشور مورد تحریم را هدف قرار می دهد، برای مردم، به ویژه اقشار ضعیف جامعه، مشکلات فراوانی ایجاد می کند. یکی از راهکارهای کاهش اثرات منفی تحریم ها به ویژه تحریم های گسترده، تحدید زمان و قلمرو شمول تحریم است. به بیان دیگر، ایجاد محدودیت زمانی و نیز محدودیت در گستره تحریم از جنبه های عینی و شخصی، راه را به سوی انسانی کردن تحریم ها هموار خواهد کرد. دلیل گنجاندن چنین محدودیت هایی در تحریم، آن است که اثرات منفی آن نباید گریبان گیر کسانی شود که در رفتار یا سیاستی که علت وضع تحریم بوده است، هیچ گونه نقشی نداشته اند. این قاعده از اصل تفکیک (تمایز) در حقوق بین الملل بشردوستانه نشأت گرفته است و بر اساس آن، تحریم باید در حد متعارف، متضمن حداکثر تفکیک میان افراد مسؤل و مردم عادی باشد. بدیهی است رعایت این اصل در زمینه تحریم، در صورتی موفقیت آمیز خواهد بود که کارآمدی تحریم بر مبنای مشروعیت بین المللی آن و با اتکا به همکاری وسیع کشورها و سازمان های بین المللی در اجرای تحریم به همراه ارزیابی مستمر آثار آن بر مردم کشور هدف (مورد تحریم)، تضمین شود. در مقاله حاضر، مفهوم، طبقه بندی و چگونگی گنجاندن قیدهای محدودکننده و تاثیر این سازوکارها بر تقویت ابعاد انسانی تحریم ها و مصون نگاهداشتن مردم عادی از اثرات منفی آن ها، بررسی می شود.

کلمات کلیدی:

تحریم، تعلیق تحریم، تحریم موقت، تحریم هدفمند، تحریم هوشمند، معافیت های انسان دوستانه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1711489>

